Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 14, 1980 No. 60. VOL. LXXXVII.

„УСЕ ЦЕ РОБИМО З ОБОВ'ЯЗКУ ДЛЯ БАТЬКІВЩИНИ ТА З ЛЮБОВИ ДО НЕЇ" — КАЖЕ ПРОФ. Д-Р ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ ПРО ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Джерзі Ситі. — Як уже відомо з попередніх повідомлень, до Америки загостив із Сарселю у Франції проф. д-р Володимир Кубійович, головний редактор монументальної „Енциклопедії Українознавства"; завершеної вже загальної (ЕУ1) і завершуваної тепер гаслової (ЕУ2), виданої старанням і коштом Українського Народного Союзу у вві Торонтського університету у двох томах „Англомовної Енциклопедії Українознавства" (Ukrain A.Concise Encyclopaedia) та підготовлюваної тепер англомовної ЕУ2. Минулого вівтірка, 11 березня, проф. д-р Вол. Кубійович, у товаристві голови Американського Наукового Товариства ім. Шевченка проф. д-р Ярослава Падоха, колишнього довголітнього і тепер почесного члена Головного Уряду УНС, відвідав Український Народний Союз та в Головній Канцелярії й опісля при спільному обіді разом з проф. д-ром Я. Падохом та з головними екзекутивними урядовцями: головним предсідником д-ром Іваном О. Флисом, головним секретарем Володимиром Сохоном, головним касиром пані Уляною Дячук та головним організатором Василем Оріховським, як також головним контролером проф. Іваном Телюком і відомим союзовим діячем мец. Миколою Шпитком, які принагідно були в Головній Канцелярії УНС та редактором-емеритом А. Драганом, поділився своїми — як кажеться — радощами і смутками, що він їх зустрічав і зустрічає у своїй вже понад 30-літній праці над найбільшим культурним ділом української діяспори, редагуванням і виданням „Енциклопедії Українознавства". Опісля в зустрічі з редакторами „Свободи" й „Українського Тижневика" та пізніше в окремому інтерв'ю проф. В. Кубійович з'ясував деякі із важливіших актуальних справ, зв'язаних з теперішнім станом його праці та проблемами, з якими він зустрічається, заявивши на закінчення коротко, але як же багатомовно, що: „Усе це робимо з обов'язку для Батьківщини та любови до Неї!"

Проф. д-р Володимир Кубійович

Повний текст інтерв'ю „Свободи" з проф. д-р Володимиром Кубійовичем поданий на іншому місці в цьому числі.

13-ий КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ВІДБУДЕТЬСЯ У ВІННІПЕҐУ 11, 12 І 13 ЖОВТНЯ 1980

Вінніпеґ (КУК). — 13-ий Конґрес Українців Канади відбудеться тут у готелі Вінніпеґ Інн у днях 11, 12 і 13-го жовтня ц.р.

Реєстраційна оплата для делеґатів і гостей виносить $60.00 від особи, що покриває: реєстрацію, квитки на конгресовий бенкет, симфонічний концерт, обід подяки і книгу та матеріяли Конґресу. Делеґати СУСК та інших молодіжних складових організацій КУК дістануть зворот по $10.00 від делеґата після перевірки списків їх делеґацій.

З нагоди 13-го Конґресу зарезервовано час у п'ятницю 10-го жовтня по полудні й увечері, як теж у неділю 12-го жовтня рано, для т. зв. паралельних конференцій: Комітету Українок Канади, КЦУШР, Суспільної Служби, Кооперативної Ради Канади і т.п. Заінтересовані організації просимо заздалегідь зголошувати час і число учасників для нарад.

Екзекутива Президії Централі КУК вислала запрошення прем'єр-міністрові П.Е.Трудо виступити з головною промовою на Бенкеті 13-го Конґресу Українців Канади в суботу 11-го жовтня 1980 року. Як відомо, тому дев'ять років в жовтні 1971 року, прем'єр-міністер Трудо був головним промовцем на 10-му Конґресі Українців Канади, на якому він дав свої вияснення про політику багатокультурности в Палаті Послів і здобув одноголосне попертя в тій справі всіх політичних партій.

УВАН у Канаді двома книгами відзначить 90-річчя українського поселення

Вінніпеґ, Канада (УВАН) — Українська Вільна Академія Наук, УВАН, в Канаді вирішила відмітити 90-річчя українського поселення в Канаді, яке припадає в 1891 р., двома великими історичними публікаціями. Вже від довшого часу робиться старання, щоб в цьому часі появився „Біографічний словник історії українців Канади" та велика „Історія українців Канади".

Біографічний словник історії українців Канади обійматиме коло три тисячі імен та життєписей тих передових українських діячів, які протягом 90-річної української історії в Канаді позначилися на різних ділянках суспільного життя; на полі релігійно-церковному, шкільництва, науки, мистецтва, освітньому, кооперативному, видавничому, політичному, господарському, адміністраційному, військовому, праці серед молоді, спорту тощо.

Йдеться не тільки про передових громадян, які вже відійшли, але теж і тих, які живуть і працюють. Для цієї цілі видано запитники і збирається потрібні дані.

Розраховується, що книга обійматиме коло тисячі сторінок друку великого формату.

Другим проєктом, не менш важливим, є історія українців Канади в англійській мові. В 1970 році з нагоди 80-річчя українського поселення в канаді появилася заходами УВАН така історія пера д-ра Михайла Марунчака, дійсного члена УВАН і НТШ. Ця історія здобула надзвичайно похвальні рецензії в англійській та українській пресі і наукових журналах. У скорому часі ця історія розійшлася, бо її наклад не був високий. УВАН вирішила, щоб другим накладом цієї історії зустрічати 90-річчя українського поселення в Канаді. При цьому, це друге видання буде теж виправлене з друкарських помилок, які закралися до першого видання. Також буде опрацьована остання декада цієї історії, цебто роки 1970-1980 в ділянках організаційного життя, мистецького, письменства, науки, політики, багатокультурного і багатомовного процесу Канади, розвоєвих тенденцій спільноти тощо. Будуть також додані додаткові індекси — покажчики до цієї історії, хронологічні реєстри і т.п. Всі ці доповнення зроблять цю історію ще більш атрактивною і корисною в інформації та науці.

Перше видання цієї історії мало 792 сторінки, друге видання сягатиме близько тисячі сторінок. Сюди ввійдуть також списки тих громадян, які своїми пожертвами допоможуть в друкові цих двох „ювілейних книг".

Як „Біографічний словник історії українців Канади", так англомовна історія „Ди Юкренієн Кенедієнс: Ей Гісторі" будуть вершком дослідів українського побуту і праці в Канаді та вкладом української людини в розбудову цієї країни.

Кошта тільки друку цих двох книг виноситимуть понад 50 тисяч долярів, однак, видавці цих настільних книг української канадської історії сподіються, що українська спільнота підтримає їхню ініціятиву і працю найперше передплатами та гідними пожертвами.

ЗСА ВСЕ ЩЕ ШУКАЮТЬ ЗА МИРНОЮ РОЗВ'ЯЗКОЮ СПРАВИ ЗАКЛАДНИКІВ

Вашінґтон. — Речники Білого Дому заявили, що президент Джіммі Картер і його дорадники все ще шукають за способами мирної розв'язки проблеми американських закладників, яких, як відомо захопили іранські „студенти" екстремісти, прихильники релігійного фанатика Аятолли Хомейні і яких від майже вотирьох місяців держать у приміщеннях американської амбасади в Теграні. Уряд ЗСА покищо не вирішив, що він робитиме в будучому, щоб добитися звільнення американських дипломатів і працівників амбасади і як йому поступити в обличчі цього факту, що спеціяльна комісія Об'єднаних Націй неспроможна виконати покладену на неї місію.

Речник Державного департаменту Годдінг Картер заявив кореспондентам, що вжиття військової сили чи інших провокативних засобів виключається під теперішню пору і, що Уряд ЗСА надіється на привернення працездатности комісії ОН, яка зможе в майбутньому добитися звільнення американських закладників, і тим самим розв'язати існуючу американсько-іранську кризу.

У Парижі Франція, Люіс-Едмон Петтіті, член цієї комісії ОН заявив, що він все ще вірить у поворот комісії до Теграну і в її ефективну розв'язку існуючої проблеми. В Об'єднаних Націях, Мохаммед Бенджаі, заступник голови цієї комісії, родом з Альжиру, конферував понад годину часу з генеральним секретарем ОН Куртом Вальдгаймом після свого повороту з Теграну. Після цієї розмови альжирський дипломат заявив журналістам, що „двері для комісії відкриті і ми дуже оптимістично наставлені".

Тим часом у Вашінґтоні серед американських законодавців поширюється думка, що Уряд ЗСА повинен заплянувати більш рішучі кроки в напрямі звільнення закладників. Сенатор Алан Кренстон, заступник лідера демократичної більшости в Сенаті, закликав лідерів вільного світу, головно альянтів Америки застосувати економічну і дипломатичну бльокаду супроти Ірану, а зі свого боку ЗСА повинні усунути з Америки іранських дипломатів і закрити консуляти. Сенатор Баб Дол, республіканець із стейту Кензас дораджував застосувати такі відплатні акції проти Ірану, яких ще ніхто перед тим не бачив.

Серед урядових кіл, однак, панує інше переконання і Уряд не заплянував покищо ніяких відплатних військових акцій проти Ірану.

Речники Білого Дому не виключають, що Уряд застосує бодай економічні санкції проти Ірану в будучому і до таких кроків спонукуватиме европейських альянтів, але тепер покищо ще таких плянів не висунено. Президент Картер і його найближчі дорадники думають, що в зв'язку з безладдям у керівництві державою, іранські лідери не можуть дати собі ради з мілітантами і зростаючою силою демонстрантів, які домагаються спершу повернення шаха Мохаммеда Різи Паглеві на суд, за нібито заподіяні ним кривди іранському народові, а щойно тоді, вони, мовляв, згідні говорити про звільнення закладників.

ІДІТЬ У МАНДРІВКУ СВОГО ЖИТТЯ ІЗ ПЕЧАТТЮ ВЕЛИКИХ ПРЕДКІВ...

ЗВЕРНЕННЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий

Високопреосвященні Владики! Світла Громадо!

Великий біограф старини Плутарх сказав менш-більш таке: „Наш день уродин чи наші великі уродини — то гарна річ, але заслуги нашого життя належать до наших предків".

Слухаючи Ваші щирі побажання, щоб я прожив ще многі літа, слухаючи різні Ваші похвальні вислови про мою довголітню працю, я вдячний Вам за це все, зокрема за ваші молитви, якими міг стільки ведержати в часі моєї каторги і потім стільки зробити по моїм визволенні.

Коли сьогодні роздумую над подіями мого життя, мушу сказати, що весь зміст мого життя я завдячую дійсно моїм великим предкам в широкому того слова значенні. Іншими словами — все, що міг зробити для нашого народу і моєї Церкви за більшу половину цього двадцятого століття, все те, за що боровся доброю борнею і віру зберіг та її боронив, за словами св. Павла, завдячую тому, що я син мого великого народу і його великих духовних провідників минулих століть.

Тими моїми предками, за яких прикладом, словами й ідеями я пішов — то великий наш митрополит Рутський, св. Йосафат, о. Маркіян Шашкевич, то останньо мій попередник на Львівськім митрополичім престолі і мій духовний учитель Слуга Божий Митрополит Андрей, яких змістом життя й праці було добро свого народу і Церкви. Їх заслуга в тому, що я пішов їхніми дорогами праці, жертви, терпінь і боротьби. Це можу сказати сьогодні в цей великий день, коли завершую вісімдесят вісім літ мого життя. Моєю радістю буде, коли ці великі справи, які я перейняв, будуть змістом життя і праці Вашого покоління Владик, священиків, монахів, монахинь і мирян.

Дякую Вам за Ваші молитви, побажання і щиру відданість своїй Церкві і свому народові. Ідіть у мандрівку свого життя із тією великою печаттю наших великих предків, що почали великі змагання і будову своєї Помісної Церкви, якої сила і слава є запорукою також і нашої волі, на яку так всі ждемо. На Вас переходить завдання сповнити їхній заповіт.

Нехай Вас Бог благословить силою звиш цей заповіт сповнити!

17/II 1980 + [signature]

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

Філядельфія. — У неділю, 24-го лютого, тут у власних приміщеннях відбулися річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Філядельфії і околиць, під час яких переобрано на голову відомого союзового діяча Петра Тарнавського і вибрано нову управу.

Збори відкрив і ними проводив старший організатор УНСоюзу Степан Гавриш. У зборах взяли участь головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис і головний радний Іван Одежинський. З уваги на перестуду у зборах не міг взяти участи голова Округи П. Тарнавський.

Звітуючи про активність Округи в минулому році, С. Гавриш з гордістю підкреслив, що філядельфійська Округа вже 15-ий рік підряд здобула перше місце в системі УНСоюзу, приєднавши 453 нові члени, тобто три понад назначену квоту, на загальну суму 1,111,000 долярів. В Окрузі не було Відділу, який не приєднав би хоч одного нового члена. Звітодавець окремо відмітив працю 347-го Відділу у Міллвіллі, Н. Дж., який приєднав 71 члена. Цей Відділ був заступлений на зборах його головою Теодором Сущиком і секретаркою Дарією Запар. У дальшому С. Гавриш звітував про відзначення 85-ліття УНСоюзу бенкетом у Філядельфії та окремою програмою у Міллвіллі. Він також звітував про бенкет в честь скарбника Округи і ветерана-активіста Івана Даньківського, який відбувся у грудні минулого року. С. Гавриш закінчив звіт признанням усім присутнім за прикладну співпрацю.

Відтак коротко звітували секретар Василь Колінко і касир І.Даньківський, а голова Контрольної комісії мґр Іван Скочиляс запропонував уділення абсолюторії уступаючій управі, ствердивши, що всі перевірені книги є в порядку.

Петро Тарнавський

На пропозицію номінаційної комісії в складі інж. Михайла Нич, Андрій Кушнір і Яким Козел присутні обрали нову управу Окружного Комітету в такому складі: П. Тарнавський — голова, С. Гавриш, інж. Іван Скіра і Федір Петрик — заступники голови, В. Колінко — секретар, І. Даньківський — касир, Іван Кніґницький — організатор, А. Кушнір — імпрезовий референт; члени — інж. М.Нич, мґр Володимир Винницький, Василь Євтушенко, Петро Щерба, Юрій Щербак, Т. Сущик, Іван Бабяк, Дмитро Федорійчук, Юрій Трипупенко, Іван Васюрко, Василь Лебідь, Богдан Артимишин, Микола Голінко, Маріян Коженьовський, Йосип Гома, Михайло Глова; Контрольна комісія — мґр І. Скочиляс, Дарія Запар, Володимир Яців, Я. Козел і Михайло Мартиненко.

Після виборів до присутніх промовляв д-р І. Флис, подаючи огляд загального стану УНСоюзу за 1979 рік. Він звітував, що загально майно УНСоюзу зросло на 920,913 дол., осягнувши суму 44,036,212 дол. Найбільше зросли у минулому році видатки на пошту, збільшившись на суму 62,577 дол. Видатки в-ва „Свобода" виносили 730,893 дол., з чого УНСоюз покрив 407,768 дол. У минулому році зорганізовано 2,648 нових членів на загальну суму забезпечення 7,316,500 дол. Д-р Флис окремо подав ко-

(Закінчення на стор. 3)

КОРОТКІ ВІСТІ

КОЛИШНІЙ ШАХ ІРАНУ ЗНОВУ ПОТРЕБУЄ операції. Різа Паглеві, операція і лікування якого в ЗСА викликали теперішню кризу із закладниками в Теграні, цей раз не намагався дістати дозволу на перебуття операції в ЗСА, а піддасться їй правдоподібно в Панама-Ситі, хоч про місце і час операції, з оглядів безпеки для шаха, не подається. Нюйоркський лікар, який минулого тижня робив медичний огляд шахові, сказав, що селезінка пацієнта дуже напухла, що вказувало б на можливий вплив ракової пухлини, яку вже раніше оперовано. Шах страждає також на гостру анемію та низьку кількість кров'яних тілець. Речник Білого Дому Джоді Повелл сказав, що ЗСА не дістали „офіційного прохання" про поворот в Америку Мохаммеда Різи Паглеві для операції селезінки, ані такого „офіційного подання" не було до американського військового шпиталю в колишній зоні Панамського каналу.

В РОДЕЗІЇ-ЗІМБАБВЕ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ПРЕМ'ЄРА РОБЕРТ МУҐАБЕ оголосив 11-го березня свій 23-членний уряд. В його Кабінеті домінує його власна партія, а половина з цих міністрів та 13 заступників міністрів відбули довші й коротші терміни ув'язнення за часів урядування Ієна Сміта, уряду білої меншости. Два пости в уряді Муґабе визначено для білих, що ними є тепер міністер торгівлі і міністер сільського господарства. Чотири портфелі в новому уряді дістала партія Йошуа Нкомо, який разом з Муґабе вів партизанську боротьбу проти колишнього уряду Родезії, а у виборах до Асамблеї дістав друге місце. Сам Нкомо є тепер міністром „домашніх справ", а інші три міністерські теки для його партії є: Міністерство природних багатств і водних розробок, Міністерство публічних робіт, Міністерство пошти і телекомунікації.

ПАКІСТАНСЬКІ ОФІЦІЙНІ РЕЧНИКИ КАТЕГОРИЧНО ЗАПЕРЕЧУЮТЬ повідомлення закордонної преси, що останнього тижня мала тут відбутися спроба державного перевороту проти уряду президента Зія уль-Гаґа. Пакістанський директор „зовнішніх повідомлень" з Міністерства інформації сказав, що він почув вперше про „переворот" з пакістанської амбасади з Вашінґтону в запиті по-телефону вночі з 10-го на 11-те березня. Інший речник уряду в Пакістані зазначив, що не було „ніяких арештів серед офіцерів, бо не було спроби перевороту". Щоправда якась газета з міста Лягоре, що появляється мовою „урду", пише про якісь ближче невизначені кола в Пакістані, що домагаються пояснень від уряду в справі арешту Таймаль Гусеїна Маліка, генерала у відставці і колишнього амбасадора до Лібії. Малік був активним політиком і опонентом президента Зія.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ПОЯСНИВ, ЩО ПРО спробу „чогось подібного на державний переворот" у Пакістані тиждень тому він був поінформований з самого Пакістану (джерела не називаючи), але що в цій „спробі" не були замішані ніякі військовики з пакістанського армійського корпусу.

В ІРЛЯНДІЇ В МІСТІ ДУБЛІНІ розпочалися 11-го березня розмови поміж страйкарями — портовими докерами, і управою міста, щоб відкрити знову для навіґації Дублінський порт, закритий вже тиждень страйком для кораблів.

В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ ВІЙСЬКОВИЙ ПРОКУРОР 11-ГО БЕРЕЗНЯ ВИМАГАВ на суді п'ятнадцятирічного ув'язнення для генерала Чунґ Сеоунґ Гва, колишнього Шефа Штабу південнокорейської армії і коменданта воєнного становища там за його промах негайно заарештувати Кім Джае Киу, вбивника президента Парка 26-го жовтня минулого року. Прокурор оскаржує цього генерала в тому, що він навмисне зволікав з арештом винуватця, який признався в злочині, щоб побачити, чи таки не буде успішним „підбурювання до заколоту" в країні цього вбивника, Кіма Джае Киу.

ПІВДЕННО-КОРЕЙСЬКИЙ ВБИВЦЯ ПРЕЗИДЕНТА ПАРКА Кім Джае Киу бороniться тим від вироку військового суду смерти для нього, що його страта викличе загальне повстання в країні, і покликався на „вістки зі світу" про таку думку й інших. Можливо через це Державний департамент З'єднаних Стейтів Америки заявив 11-го березня, що американський Уряд не уважає, що в Південній Кореї через смертну кару для Кіма буде повстання.

МАРЧЕНКО ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ РЕПРЕСІЙ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо тексти двох протестів Валерія Марченка проти репресій, що їх стосують у відношенні до нього різні органи влади СССР.

Марченко, 1947 року народження, за професією журналіст, філолог, письменник і перекладач, був засуджений за „антирадянську пропаґанду та аґітацію". Просидів шість років (1973-1979) у концтаборах, а тепер перебуває на засланні.

(Друкуємо без жадних стилістичних змін. Ред.).

„Прокурору УРСР Глуху Заява.

За тривалий час перебування в ВТУ на Уралі я неодноразово звертався до Вас з заявами та скаргами, так і не діставши на них Вашої відповіді. Зараз, перебуваючи на засланні, я хотів би все таки дізнатись:

1. Яка доля моєї заяви від січня ц.р. про незадовільне медобслуговування у ВТУ ВС 389 і чому Ви не вручили її за призначенням моєму адвокатові Нужненко І.В.? Якщо Ви збираєтесь повідомити мене, що пересланням кореспонденцій не займаєтесь, то нагадую Вам, що впродовж шести років усі без винятку мої заяви про порушення радянської законности Ви пересилали в прокуратуру міста Пермі, в прокуратуру РСФСР, ГУ ВТУ.

2. Чому Ви, щоб переконатись у наклепницькому характері моїх писань, не спитали, як я просив матір, котра взимку побувала в Пермі, розмовляти з тамтешніми медиками, і вони давали їй запевнення про моє подальше лікування, ті самі, що й мені? Всі їхні призначення були свідомо перекреслені адміністрацією ВТУ ВС 389.

3. Чому Ви не втрутились і не покарали представників адміністрації, що брутально порушили на шкоду моєму здоров'ю (я після цього тяжко захворів) приписи лікарів з пермського медуправління УВС у березні ц.р.?

4. Чи відомо Вам, що заяви до прокуратури (всупереч Виправно-трудовому кодексу РСФСР) в ВТУ ВС 389 переглядаються або конфіскуються?

5. Яка доля перекладу новелі „Маска червоної смерти" Едгара По, що його я, рятуючи від вандалізму вихователів із ВТУ ВС 389/35, ще навесні надіслав Вам для перевірки? Якщо цей твір, написаний 1840 року, містить будь-які ворожі щодо існуючого в СРСР державного або суспільно-політичного устрою висловлювання, я його офіційно засуджу, щоб не бути більше покараним. Я не встиг піддати осудові також конфісковані переклади: повість Джером Джерома „Троє в одному човні", „Декларацію незалежности" Томаса Джефферсона, оповідання австралійських письменників XIX-XX сторіччь, поезію Едгара лі Мастерса, бо очікував, що для цього мені буде надано шпальти якоїсь міліціонерської газетки.

З повагою до працівників прокуратури

Жовтень 1979.

В. Марченко".

Прокуратура УССР, заступник начальника по нагляду за слідством у органах держбезпеки, старший радник юстиції П. Аржанов 1 листопада 1979 року відповів на цю заяву:

(Переклад з російської) „Повідомляємо, що на всі Ваші скарги і заяви прокуратура УРСР своєчасно скеровува-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Сотні мільйонів на вибори

Колишній каліфорнійський губернатор Роналд Ріген, республіканець, кандидат на президента Америки, реорганізуючи під кінець лютого ц. р. свій виборчий штаб, подав за причину „ощадностеві вимоги". Один з його недискретних прибічників заявив, що Ріген „не вмів дати собі раду з бюджетом" і видаткував на свою виборчу кампанію вже 12 мільйонів долярів, і то тільки до часу перших правиборів у стейті Ню Гемпшир 23-го лютого ц. р. А таких правиборів має бути ще 47 і до президентських виборів — у першому вівтірку після першого понеділка листопада, себто 4-го листопада ц. р., промине ще кругло 8 місяців. Легально Ріген не повинен видаткувати на виборчу кампанію більше, як 17 і пів мільйонів — це теж велетенська сума. І кожний кандидат видаткує на свою виборчу кампанію більше-менше стільки само. Навіть Едвард Кеннеді, мультімільйонер, обрізав на половину платні своїм виборчим аґітаторам і ніби вставив у свій виборчий бюджет 270,000 долярів, що їх хоче заробити за свої промови. Кожний кандидат збирає собі виборчий фонд, здебільша бенкетами з обов'язковою оплатою по 100-500-1,000 дол. із скромненькою вечерою. Кандидати на виборні становища законом зобов'язані проголосити, скільки видаткували на свою виборчу кампанію. Можна сумніватися, чи всі повинуються цьому законові і чи, зголошуючи видатки, звітують про кожний виданий цент. Коли ж візьмемо до уваги, що йдеться не тільки про кандидатів на пост президента Америки, яких у цих виборах є з обох партій аж 10 кандидатів, — але, що йдеться одночас про вибір 435 конґресменів та частини сенаторів і губернаторів, і що, крім президентських виборів, які відбуваються щочотири роки, на різні інші виборні пости йдуть вибори щодва роки, то можна собі уявити, які астрономічні суми видається в Америці на публічні вибори. Очевидно, не всі кандидати є мультімільйонерами, не всі видаткують мільйони для задоволення своєї громадсько-політичної амбіції, але незаперечливий факт, що кандидувати в Америці на будь-котрий виборний пост може тільки дуже заможна одиниця. І чим вищий пост — тим більшої і коштовнішої треба виборчої кампанії.

Це один із феноменів американської політичної системи і на цю тему були вже прерізні теорії і концепції, як цій системі зарадити. Найбільшою причиною такого величезного грошового тягару, пов'язаного з кандидуванням на високий виборний пост, є дуже довгий передвиборний час. У державах Західньої Европи — в Британії, Франції, Західній Німеччині — передвиборчий час обмежений до коротких тижнів. У Америці виборча кампанія триває кругло рік. Посередня система президентських виборів із стейтовими правиборами примушує кандидата вганятися по кожному стейті зокрема, а що територія ЗСА простягається між двома океанами, то це незавидна доля завзятого амбітника. Можна твердити, що це неморально і для держави та народу шкідливо, що малозаможні інтелектуали чи фахівці різних ділянок не всилі кандидувати, зате мають змогу висуватися вперед одиниці, що їх єдиною кваліфікацією є одідичений від батьків гріш. Є в такому міркуванні дещо правди, але водночас ця американська політична дійсність створила інший своєрідний феномен: багаті американці не мріють тільки про вигоду і не видатковують своїх грошей тільки на предмети персонального люксусу, але є громадсько і політично активними і мають амбіцію грати в суспільстві, в народі, конструктивну видатну ролю. І це безумовно явище дуже позитивне. Колись, бувало, багатство утотожнювано із снобізмом, — в Америці трудно знайти багату людину, яка не мала би високої освіти і не була фахівцем у якійсь ділянці, чи хоч не мала якогось конструктивного „габбі". Америка — клясична країна капіталізму. Але такого капіталізму, який не дбає за гріш тільки заради гроша, а щоби за той гріш щось добувати, щоби з того гроша користати.

Треба ставитися з пошаною до тих американських багатіїв, які не обмежуються до особистого люксусового життя, а цікавляться проблемами країни, беруть активну участь у політичному житті і не вагаються видаткувати велетенські суми на свою виборчу кампанію. Ці гроші не кидані в болото. Бож виборча кампанія вимагає в першу чергу реклями — газети, журнали, афіші, летючки — це видавництва і друкарні, які заробляють на виборах. Заробляють радіо- і телевізійні станції, заробляють літаки й залізниці, заробляють готелярсько-харчові підприємства. Отже мільйони на виборчу кампанію — йдуть в економіку. Кожна американська виборча кампанія пожвавлює грошовий оборот і ще раз доказує, що „гріш робить гріш" та що гріш існує на те, щоби його видаткувати, а не тримати його, як казали колись давні предки „в панчосі", — ані навіть на банкових книжечках чи у біржевих „стаках".

Видаткування десятків мільйонів долярів на вибори — це безумовно факт не нормальний. Але він становить частинку того американського „способу життя", що його чужинці не можуть зрозуміти. В американській дійсності він теж має свій глузд, бо ця аномалія характеристична для американської політичної дійсности.

КОМІСІЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ ПРИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ І СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ дійшли до компромісу в справі Андрея Сахарова тут, 11-го березня. СССР відтягнув своє застереження, щоб справа переслідування Сахарова Совєтським Союзом була на порядку нарад Комісії, а Комісія Людських Прав натомість відтягнула свою вимогу, щоб повідомлення ОН, яке стосується справи Сахарова, було послане в Москву. До компромісу дійшло завдяки старанням Іраку й Сенеґалу, щоб злагіднити Сахаровську справу в кінцевій стадії 43-країнної Комісії в її річній сесії. В наслідку цього дебати по цьому питанню були перенесені на наступну сесію з пріоритетом. Після цього також було відтягнено пропозицію Британії і ще п'ятьох інших країн-спонзорів, щоб повідомлення про стан Сахарова в засланні було надіслане обов'язково з Москви до ОН.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

ІНТЕРВ'Ю З ПРОФ. ВОЛОДИМИРОМ КУБІЙОВИЧЕМ

ЗАПИТ: *Скажіть, будь ласка, ближче про мету Ваших теперішніх відвідин в Америці і Канаді?*

ВІДПОВІДЬ: Праця над гасловою частиною Енциклопедії Українознавства (ЕУ2) і над її англомовним виданням вимагає час від часу особистого контакту з авторами і співробітниками, але також з українською спільнотою, яка прийняла ЕУ2 як загальне діло, що сповняє загальноукраїнське завдання і допомагає в його реалізації — морально і матеріяльно. Тому уважаю за свій обов'язок час від часу інформувати нашу громаду про стан праці над ЕУ2, про труднощі її реалізації, про наше матеріяльне положення і про дальшу допомогу для закінчення нашого спільного діла. Разом з тим у квітні відбудеться конференція Дирекції Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні, який фінансує редакційну роботу АУЕ2 з Редколеґією АЕУ2 і деякими співробітниками (такі конференції відбулися вже в минулому, останні 1977 і 1978 рр.).

ЗАПИТ: *Який стан редакції словникових томів Енциклопедії, коли появиться черговий том, які труднощі і проблеми маєте як головний редактор?*

ВІДПОВІДЬ: Стан праці над ЕУ2 такий: в половині минулого року появився восьмий том ЕУ2 (гасла від Сигаревич Дмитро до Тимковські) та докладна карта України в англійській і українській версії. Появився вже перший зошит дев'ятого тому (41 зошит) з гаслами від Тимофеєв до Туреччини і Україна. Працюємо над 42 і 43 зошитами, в склад яких вийде решта гасел на літеру „Т" і всі гасла на літеру „У" (серед них сотки-сотки гасел з прикметником „українська, українське, український, українські).

Маємо надію, що з кінцем 1981 року — початком 1982 появиться дев'ятий том, а 1984-1985 року — десятий том (решта гасел і Доповнення).

Звертаємо увагу, що ми вже вдруге збільшили об'єм ЕУ2: з чотирьох на вісім, а тепер на десять томів. Властиво після випуску восьмого тому ЕУ2 і карти України ми сповнили матеріяльні обов'язки відносно передплатників і я довго не міг рішитися, чи рискувати і докінчити наше діло — серед чимраз більших труднощів.

По довгій внутрішній боротьбі, я рішився — продовжувати діло.

Питаєте, Пане Редакторе, про труднощі. Вони є подвійні: людські і матеріяльні. Число наших співробітників і редакторів маліє, бо чимало з них відійшло у вічність, а працездатність тих, що залишились, з огляду на вік зменшується. Болісно діткнула нашу працю і мене особисто смерть невіджалуваного Богдана Кравцева і Всеволода Голубничого — цього найкращого економіста України. Шукаємо нових авторів, зокрема серед молодших колеґ, які вже виховалися і закінчили студії на еміґрації. Не все це вдається і гармонійна співпраця між „довоєнними" ученими і післявоєнним поколінням — це дуже складна проблема.

ЗАПИТ: *Як далеко поступила редакція англомовної словникової Енциклопедії, коли можна очікувати першого тому?*

ВІДПОВІДЬ: Під цю пору здано до перекладу приблизно 60 відсотків матеріялу в українській мові до перекладу. Це стосується лише першого тому АЕУ2 (гасла на літери: а, б, ц, у, х, ч, е, ф) — весь твір має мати чотири томи. Маю надію, що до кінця цього року буде зданий до перекладу весь матеріял до першого тому та „що в наступному році він буде переложений і зданий до друку до Видавництва Торонтського Університету. Таким чином І том АЕУ2 міг би появитися 1982 року.

Зрозуміло, що рівночасна праця над докінченням гаслової частини ЕУ2 та її англійські переробки дещо сповільнює появу нових зошитів ЕУ2.

ЗАПИТ: *Українська громада завжди живо відгукувалася на потреби української науки. Які тепер реальні Ваші потреби, щоби довести до завершення ЕУ2?*

ВІДПОВІДЬ: Крім згаданих уже людських труднощів, ми натрапили в останньому часі на великі матеріяльні труднощі. Девальвація доляра й інфляція при рівночасній дорожнечі як продукції, так і коштів удержання спричинили заник фінансових резерв ЕУ2 і ми мусимо знову звернутися до нашого громадянства за допомогою уможливити докінчення нашого спільного діла — словникової ЕУ2. На марґінесі згадаю, що Канадський Інститут Українських Студій фінансує лише редакцію АЕУ2. І друга заввага: у „Вістях із Сарселю" ми даємо докладні звіти з наших приходів і витрат.

ЗАПИТ: *Деякі матеріяли поміщені в ЕУ викликали контроверсію, а то й відкриті виступи із засудженням ЕУ, наприклад, з боку Проводу Т-ва Правників. Що Ви на це?*

ВІДПОВІДЬ: В такому піонерському ділі, яким є ЕУ2, мусять бути в ЕУ недоліки і є їх далеко

(Закінчення на стор. 4)

Роман Голіят

ВКАЗІВКИ МІЛЬЙОНЕРА

(2)

Крім своїх кількох поїздок на Кубу, Лемб не раз бував у СССР, де був на особистих прийняттях у членів правлячої совєтської верхівки, святкував разом з ними 60-річчя Жовтневої революції. Він захоплений досягненням комуністичного режиму в СССР. Він каже, що їхні плянування є кращі від американських.

Він вірить, що росіяни не бажають війни, тільки мирного співжиття з усіма народами. Як доказ своїх міркувань, він покликується на промову Брежнєва, що її виголосив з нагоди 60-річчя Жовтневої революції, а Лемб її у той час оплескував, дивлячись на московське телебачення.

Лемб обвинувачує американський уряд в інвазії в Кубі, за війну у В'єтнамі, він, як репортер, їздив до В'єтнаму й був завзятим пропаґатором проти тієї війни. Він обвинувачує Сі-Ай-Ей за переворот в Чіле, найбільше докоряє Сі-Ай-Ей і Еф-Бі-Ай за це, що на протязі років вони слідкували за його особистими ходами, підслуховували його телефонічні розмови і вели точний реєстр його дій.

Коли Лембові було потрібно „кліренсу" від Еф-Бі-Ай, він, при допомозі визначного адвоката у Вашінґтоні, запросив шефа Еф-Бі-Ай Едґарда Гувера до Саратоґа Спрінґс і на протязі кількох гостинних днів Лемб полагодив свою справу позитивно.

Лемб твердить, що комунізм не є загрозою для американської культури.

Він уважає себе за контроверсійного суспільного активіста і демократа-лібералa. Він пропонує удержавлення сталевої і воєнної індустрій і транспортації, і радить, щоб ЗСА провадили торговельну дипломатію із усіма державами світу. Він переконаний, що вибори в ЗСА виграють ті, що мають доступ до засобів масової інформації. А також він твердить, що банк і банкіри маніпулюють грошовою доставою; користуючись кредитовою системою банкіри контролюють політиків, конґрес, суддів і решту конґресменів.

Він згадує добрим словом про президента Рузвельта, а теж ряд лібералЬних діячів, головно мільйонера Сайруса Ітона, який також був частим гостем Кремля, обороняє Альджера Гісса, якого уряд неправильно посадив в тюрму, хвалить працю д-ра Мартина Лютера Кінґа, який мирним шляхом добився прав для американських неґрів.

У серії знімок можна побачити Лемба в товаристві Кінґа (1968 р.), Фідель Кастра (1976), Алджера Гісса (1979 р.), та декілька знімок з його репортерської праці у В'єтнамі.

Лемб критикує американське капіталістичне господарство, деколи, мабуть, у своїй наївності захоплений здобутками комуністичної революції. Він, хотів би бачити, щоб в Америці всіма установами керували постійні вимоги суспільства. Як індустріяліст, банкір і коментатор, він у цій справі старався дати свої вказівки. Лемб припускає, що загальна вимога суспільства може примусити націоналізацію оливної індустрії. (стор. 165).

На його думку, національний дефіцит Америки зростає чимраз більше. Хто з нас припускає, що наше державне заборгування, майже на три-трильйона долярів, буде колинебудь сплачене?

Може відкладене, але не повернене.

Закінчуючи свої поради і вказівки Лемб пригадує, що Друга світова війна покінчила з колоніялізмом, маючи на увазі, що з колишніх колоній постали нові незалежні держави. (А, СССР? Та ж це найбільша колоніяльна держава ще існує — РСҐ)

Лемб, як гарячий приклонник Об'єднаних Націй уважає, що найкращим місцем, де можна розв'язувати усі світові проблеми — це саме ОН.

Через ОН — можна полагоджувати всі державні справи й плянувати рівномірний розподіл дібр.

Він певен, що не дивлячись на велику індустріялізацію ЗСА й великий добробут — багато осіб йде спати голодними.

Він пригадує, що вже тепер Америка мусить спроваджувати ряд сирівців з інших країн, бо своїх забракло.

Саме тому він старається дати свої вказівки тим, які хотіли б їх взяти до уваги.

Автор цих рядків був певен, що при кінці книжки Лемба дочитається, що великий „американський ідеаліст" мільйонер 600-мільйонового майна все роздав на добродійні цілі й „постригся в ченці". Він мабуть і не задумує в своєму житті цього робити.

Він дораджує у який спосіб розпоряджувати надбанням, щоб із цього змогли користати всі живущі не тільки в ЗСА, але й в цілому світі.

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Гаврило Гордієнко. ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ. (Монографія про хліб). Філядельфія, 1979, ст. 210. Обкладинку виконав Роман Василишин, рисунки виконала Іванна Ліщинська. Друковано в П. Ямняка в Кліфтоні, Н. Дж.

Читач прочитає підзаголовок „Монографія про хліб" і може подумати, що ця книжка написана нудним науковим стилем, а в дійсності автор так популярно оповідає про „хліб насущний", що його працю читається так легко і з таким зацікавленням, як звичайнісіньку повість, яка має 21 короткий уступ, бо решта змісту, коло 60 назв — це поезії українських поетів, які оспівують хліб, або працю при ньому (ст. 113-180). Між авторами є й такі відомі поети, як Т. Шевченко, В. Симоненко, І. Драч, А. Малишко, М. Рильський, Б. Кравців, Л. Костенко. В книжці маємо шість рисунків: жорна (невдалий рисунок!), вітряк, „православна паска", паска в Західній Україні, коровай і різдвяний калач.

Автор зачинає від поживи первісних людей і початків хліборобства, і далі пише про збіжжя, зерно й борошно (муку) — ст. 11-32. Пізніше йдуть такі уступи: тісто, сушене тісто, хліб, недоліки хліба, хліб в античній давнині, деґрадація хліба, збагачений хліб, хліб в Україні, хліб і політика.

Автор пише, що це „первісна жінка посадила насіння в землю і стала першим хліборобом на нашій плянеті".

Дехто може зацікавитися поздовжним розрізом зерна пшениці, який показує, що це маленьке зеренце має аж одинадцять частин. Інший з цікавістю читатиме те, що „первісні люди дуже довго відживлялися розмоченим зерном, розмоченою крупою, розмоченим борошном", — до чого закликає нас великий наш гігієніст пан Мирон Сурмач. Та найбільше читачів, здається мені, сподобають собі те місце, де автор стверджує, що „нормальний хліб, — це разовий хліб, себто з борошна, в якому знаходяться всі складові частини зерна — це стопроцентовий хліб".

А „збагачений хліб" маємо тоді, коли до муки додається ще: залізо, тіямін, ніясин і рі бовлявін. Це діється в цій країні згідно з законом з 1941 року, і на хлібі, або на муці деколи читаємо „збагачено" (enriched).

Автор довше пише про „хліб в Україні", про „Хліб в українських обрядах", про „Хліб і політику" та про „Голод в Україні" — як наслідок московської окупації.

Ми лиш дуже коротко згадали про зміст цієї цікавої книжки, головно для жінок-господинь, бо гадаємо, що зацікавлені нею читачі прочитають її в цілості. Г. Гордієнко пише, що „якомусь прадавньому жіночому генієві ми завдячуємо... початок величезної галузі людської діяльности- — хліборобству", бо прадавні мужчини займалися ловецтвом, дбали про м'ясо.

Автор збирав матеріяли до цієї книжки понад 20 років, він подає літературу різними мовами на шістьох сторінках. В книзі — надруковані понад 50 поезій українських авторів про хліб. Ось одна строфа з вірша Миколи Золотаренка

Я бачу, як матуся
скибку ріже,
Як ручення простяга
малюк...
Ну що, скажіть, є в світі
найчесніше
За хліб із добрих
материнських рук?

Автор дав „Словник" (ст. 181-188). Читачі зі західних українських земель не будуть вдоволені з деяких пояснень. І так автор пише, що „підпалок" — це „перепічка", а „перепічка" — це „корж з квасного тіста, поколотий ножем та помащений олією, печеться край печі на сковороді". В Дрогобиччині „перепічкою" називали малі хлібини, що їх пекли з того самого тіста, що й велику паску, яка мала 25-30 фунтів, і господар ніс її святити в обрусі на плечах, а багатші везли на возах.

Гаврило Гордієнко є автором десятьох книжок, Головним чином із ділянки агрономії, цю книжку присвятив своїй дружині Неонілі, з дому Омельчуківні, з якою одружився в 1932 році на українському Закарпаттю. Вона пекла дуже добрий хліб... „Вона провадить автора в усіх етапах їхньої долі", авторові слова про його життя з вірною дружиною мали б прочитати молоді наші люди, і тоді було б у нас більше щасливих подруж.

Семен Корбан. НА ДОРОГАХ І ЗАКРУТАХ МОГО ЖИТТЯ. Спогади. Торонто, 1979. Чотири світлини.

Автор пише в „Прикінцевім слові", що заставив його написати ці спогади його вік, бо йому йде вісімдесятий рік, а також і те, що деякі автори в своїх працях (між ними і автор цих рядків) заохочували писати спомини, які будуть цінним матеріялом для істориків. „Ідучи за всіми тими порадами в часописах, взявся і я за перо, і в висліді того з'явилися ці мої спогади".

Автор сам про себе і свою родину зачинає так оповідати:

„Прийшов я на світ в селі Буців, повіт Перемишль, а було це 15 жовтня 1900 року. Родина наша були

(Закінчення на стор. 4)

Проф. д-р О. Сулима-Бойко

УТГІ В МИНУЛОМУ Й ТЕПЕР

Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ) є прямим спадкоємцем Української Господарської Академії; УТГІ попросту виріс із УГА, перебравши науковий склад своєї попередниці, завдання самої Академії, її методи праці та її майно. Тому можна і треба твердити, що УГА й УТГІ принципово, з незначними відмінами, становлять єдину установу, Політехнічний Інститут, з навчальними й науково дослідчими завданнями.

Ця з історичного погляду, важлива установа заснована 16-го травня 1922 року. Українські патріоти, здебільшого інтелігенти, відійшли з поля бою програних визвольних змагань до Чехо-Словаччини. Вони вирішили змінити рушниці на пера і книжки, щоб у майбутньому прислужитися Україні своїми знаннями, головним чином, з різних галузей техніки і господарства. Ця висока школа втрималася при житті й досьогодні, і цей факт має велике морально-психологічне значення для української еміґрації, вказуючи на витривалість української людини перед лицем найважливіших завдань національно-політичного і культурного порядку.

Україна вже давно стала країною індустріяльною; усе її господарче життя, маючи національну специфіку, становлячи певний господарчий комплекс, зазнає сталої деформації через колоніяльну політику Москви, через постійне пограбовання дібр української землі та визиск української людини. Це становище закріпилось в Україні. Тому серед найперших національних завдань нашого народу, а з тим і еміґрації є повалення колоніяльної системи й створення своєї власної, опертої на національно-економічних традиціях, на трудових звичаях нашого народу та на осягах світової організації економічного життя нової системи господарювання у власній незалежній країні. Цієї великої цілі легковажити не можна. Для її проєктування на майбутність немає тепер, крім УТГІ, інституції, яка спроможна була б дерзати, до цих завдань наближатися.

Та тут же неминуче треба вказати й на труднощі, і то такі труднощі, що серед небагатьох членів УТГІ породили песимізм і наставили їх на шукання шляху припинення Української Політехніки. Цей песимізм не можна вважати безпідставним, але й прийняти його, як підставу до самоскреслення з життя нашої інституції, було б безмірно боляче саме тому, що існування УТГІ диктується величезною національною потребою та тому, що немає іншої установи, яка б перебрала ці завдання.

Реальна оцінка нашого становища вимагає, щоб ми оглянулися в давнє й недавнє цієї установи, щоб ми підрахували історичні наші плюси й мінуси.

До плюсів належить: УГА на протязі свого існування, а УТГІ в початковім періоді своєї праці зосередили в своїх стінах найкращі, найвизначніші еміґраційні наукові сили з економічних, природничих, фізико-хемічних, математичних та санітарно-медичних, як і техніко-індустріяльних галузей наук. Хоча вони в наслідок еміґраційного процесу й розпорошилися в широкому світі, або відійшли у засвіти, та проте частинно й поповнилися молодшим поколінням фахівців, з якими ще й досі остаточно не втрачений зв'язок та які в своїй переважній більшості стоять на засаді дальшого існування УТГІ, що вимагає, очевидно, наладнання дуже інтенсивного взаємозв'язку між ними й деканами, передусім з „Науково-Дослідчим сектором".

УГА провадила на протязі 14-ох років систематичне навчання, наслідком чого 560 студентів закінчили студії з одержанням інженерських дипломів, до 1945 року видано близько 300 підручників і наукових публікацій. Хоча якість цих публікацій ще не підпала докладній критичній аналізі, не улягає сумніву, що дуже багато зі зробленого має непроминальну цінність.

Другим етапом великого успіху було відновлення УТГІ з 28-го червня 1945 року. Притягнення значної групи професорів з нової еміґрації, завербування великої кількости студентів, розгорнення систематичного навчального процесу, наслідком якого чи не з 100 студіюючих закінчили навчання з інженерськими дипломами, а невелика частина здобула ступені маґістрів і докторів — такими були перші здобутки нового етапу.

Дуже важливим було й те, що 8-го й 9-го грудня 1945 року загальні збори професорів УТГІ схвалили статут своєї установи, який хоча сьогодні і застарів, залишається у реально здійсненій частині юридично зобов'язуючим документом, в цій же мірі залишаються дієними правильники й правила, ухвалювані в різні часи та не відмінені дальшими професорськими зборами.

Наші мінуси випнулися значно пізніше. Фінансова реформа 1948 року, а далі масова еміґрація з Німеччини дуже підрізали ентузіястичні пляни керівництва УТГІ, привели до звуження навчання, а згодом і припинення його. Це були тяжкі часи: переселення з Реґенсбурґу до Мюнхену, підвали Фюріхшуле, де не було досить місця навіть для лябораторних приладів Інституту, а все таки звужене навчання ще не припинялося. Зовсім чорна сторінка перебування УТГІ в маленькій кімнатці, винаймленій при Санітарно-Харитативній Службі на Дахаверштрассе 9. І якщо тоді ще жило у вузькій мюнхенській групі УТГІ бажання втримати установу при житті, то це завдяки свідомості потреби інституції для майбутнього та тому, що відчувалася моральна підтримка колективу УТГІ, розсіяного по світах. У шістдесятих роках хоча матеріяльна ситуація трохи полегшала (допомога з Бонну), та вимирання старших фахових сил у Мюнхені не надолужувалася новими. І коли приймано нових доцентів і професорів не додержувано „Правил запрошення педагогічного персоналу". Приймано без габілітаційних праць, а значить і без оцінок їх, без пробних лекцій тощо: інакше кажучи, без усього того, що зобов'язує при прийманні в професори і доценти у всіх високих школах західнього світу. Хвала Богові, що це якось не призвело до катастрофи, але, розуміється, слід негайно привернути нормальний порядок.

У „Наукових Записках"- УТГІ стали з'являтися статті, нічим не зв'язані з профілем нашої установи (наприклад,

(Закінчення на стор. 4)

ВСТАНЬМО І БУДЬМО ПОРАХОВАНІ!

ЦЕНЗУС обчислення осіб українського походження в ЗСА

Вашінгтон, Д. К.(УІБюро). — Екзекутива УККА проголосила місяць березень українським місяцем Цензусу.

Адміністративний директор УККА мгр Іван Базарко пригадує всім українцям в ЗСА, що через пів місяця відбудеться обчислення населення і що перший раз в історії Америки у запитнику перепису є три питання, які відносяться до етнічного походження.

Питання 11 торкається місця народження. Це дає можливість народженим на Україні подати УКРАЇНУ за місце народження. Питання 13 стосується розговірної мови, точніше мови домашнього вжитку. І тут треба подати мову УКРАЇНСЬКУ. А питання 14 перший раз в історії Цензусу згадує етнічне походження, і тут треба подати УКРАЇНСЬКЕ ЕТНІЧНЕ ПОХОДЖЕННЯ.

Коло 28-го березня кожна родина одержить довгий або короткий запитник для виповнення 1-го квітня 1980 року. Питання про етнічність і національність містяться в довгому запитникові. 20 відсотків населення одержать довгу форму запитника, і тому можна сподіватися, що 20 відсотків усіх американців українського походження дістануть також довго форму.

Важливо пам'ятати, що статистичні дані з Цензусу уживатимуться, щоб визначити політичну репрезентацію і розподіл федеральних фондів по країні. Якщо довідаєтеся про когось із знайомих чи сусідів, які одержали довгу форму, зверніть їм увагу на важливі питання — 11, 13 і 14.

Хоч число людей, які подадуть Україну за місце народження, не буде подане в публікаціях Цензусу, то цю інформацію можна буде видістати з комп'ютора на замовлення за спеціяльною оплатою.

Директор Бюра Цензусу Вінсент П. Бараба, на питання в цій справі конґресмена Франка Гортона з Рочестеру відповів листовно 10-го січня 1980 року таке:

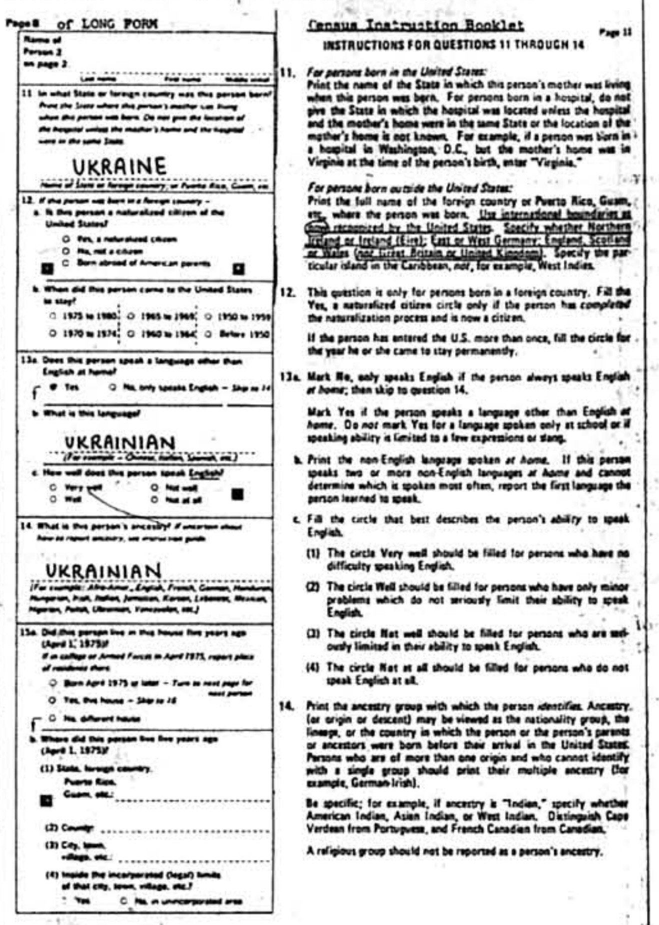
„В інструкціях для тих, які виповнятимуть форму і для тих, що обчислюють дані, подано, що за місце народження будемо уважати тільки країни згідно з інтернаціональними кордонами, тепер признаними З'єднаними Стейтами Америки. Наші публікації йдуть згідно з цим принципом. Все ж таки, з огляду на поради, які ми одержали, відповідь УКРАЇНА як місце народження буде занотована окремо від відповіді Росії, СССР і т. д. Так, число людей, які подали Україну за місце народження, можна буде видістати з комп'ютора".

Про питання 14, В.П.Бараба пише так:

„Особи українського походження зможуть приділити себе до групи, з якою вони себе ідентифікують, не зважаючи на те, скільки ґенерацій ділить їх від предків їхньої країни народження. Число осіб, що подадуть УКРАЇНСЬКЕ ПОХОДЖЕННЯ, буде занотоване окремо від людей російського, чи якого небудь іншого походження. І цей розподіл буде задержаний у наших публікаціях. Ми плянуємо видати обчислення людей українського походження у всіх стейтах, метрополітальних районах, округах і в скупченнях 2,500 населення і більше. Багато інформацій про характеристики населення українського походження буде подано в друкованих і недрукованих формах.

Екзекутива УККА заохочує всіх українських американців пам'ятати про питання 11, 13 і 14 та співпрацювати з Бюром Цензусу. Хтонебудь, хто мав би труднощі у виповненні довгої форми запитника, може задзвонити на льокальне число телефону, подане на формі. Можна буде дістати брошурку з інструкціями по-українськи. У випадку, коли хто має труднощі з мовою, можна дістати допомогу двомовних працівників Цензусу. Цензусові будуть потрібні працівники, які знають українську мову, для допомоги тим, які не мали змоги навчитися по-англійському, або які недавно приїхали. Якщо Ви хотіли б голоситися на працю в Цензусі, Українське Інформаційне Бюро радо подасть прізвище і число телефону керівника районного бюра Цензусу, що міститься найближче до вас. Вже створено бюра в 409 дистриктах, що приймають на працю двомовних обчислювачів перепису населення.

Поможім собі взаємно! Будьмо почислені!

Page 8 of LONG FORM

Name of Person 2 on page 2

11. In what State or foreign country was this person born?

UKRAINE

12. If this person was born in a foreign country —
a. Is this person a naturalized citizen of the United States?
○ Yes, a naturalized citizen
○ No, not a citizen
○ Born abroad of American parents
b. When did this person come to the United States to stay?
○ 1975 to 1980 ○ 1965 to 1969 ○ 1950 to 1959
○ 1970 to 1974 ○ 1960 to 1964 ○ Before 1950

13a. Does this person speak a language other than English at home?
● Yes ○ No, only speaks English — Skip to 14
b. What is this language?

UKRAINIAN

(For example — Chinese, Italian, Spanish, etc.)
c. How well does this person speak English?
○ Very well ○ Not well
○ Well ○ Not at all

14. What is this person's ancestry?

UKRAINIAN

15a. Did this person live in this house five years ago (April 1, 1975)?
○ Born April 1975 or later — Turn to next page for next person
○ Yes, this house — Skip to 16
○ No, different house
b. Where did this person live five years ago (April 1, 1975)?
(1) State, foreign country, Puerto Rico, Guam, etc.:
(2) County:
(3) City, town, village, etc.:
(4) Inside the incorporated (legal) limits of that city, town, village, etc.?
○ Yes ○ No, in unincorporated area

Census Instruction Booklet — Page 11

INSTRUCTIONS FOR QUESTIONS 11 THROUGH 14

11. *For persons born in the United States:* Print the name of the State in which this person's mother was living when this person was born. For persons born in a hospital, do not give the State in which the hospital was located unless the hospital and the mother's home were in the same State or the location of the mother's home is not known. For example, if a person was born in a hospital in Washington, D.C., but the mother's home was in Virginia at the time of the person's birth, enter "Virginia."

For persons born outside the United States: Print the full name of the foreign country or Puerto Rico, Guam, etc., where the person was born. Use international boundaries as (now) recognized by the United States. Specify whether Northern Ireland or Ireland (Eire); East or West Germany; England, Scotland or Wales (not Great Britain or United Kingdom). Specify the particular island in the Caribbean, not, for example, West Indies.

12. This question is only for persons born in a foreign country. Fill the Yes, a naturalized citizen circle only if the person has *completed* the naturalization process and is now a citizen.

If the person has entered the U.S. more than once, fill the circle for the year he or she came to stay permanently.

13a. Mark No, only speaks English if the person always speaks English *at home*; then skip to question 14.

Mark Yes if the person speaks a language other than English *at home*. Do *not* mark Yes for a language spoken only at school or if speaking ability is limited to a few expressions or slang.

b. Print the non-English language spoken *at home*. If this person speaks two or more non-English languages *at home* and cannot determine which is spoken most often, report the first language the person learned to speak.

c. Fill the circle that best describes the person's *ability* to speak English.

(1) The circle Very well should be filled for persons who have no difficulty speaking English.

(2) The circle Well should be filled for persons who have only minor problems which do not seriously limit their ability to speak English.

(3) The circle Not well should be filled for persons who are seriously limited in their ability to speak English.

(4) The circle Not at all should be filled for persons who do not speak English at all.

14. Print the ancestry group with which the person *identifies*. Ancestry (or origin or descent) may be viewed as the nationality group, the lineage, or the country in which the person or the person's parents or ancestors were born before their arrival in the United States. Persons who are of more than one origin and who cannot identify with a single group should print their multiple ancestry (for example, German-Irish).

Be specific; for example, if ancestry is "Indian," specify whether American Indian, Asian Indian, or West Indian. Distinguish Cape Verdean from Portuguese, and French Canadian from Canadian.

A religious group should not be reported as a person's ancestry.

Фотокопія (поменшена) 11-ої сторінки інструкційного підручника для перепису населення із вписанням „Україна" і „український (е)" у відповідних рубриках.

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

Головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис (перший зліва) вручає нагороду-відзначення секретарці 347-го Відділу Дарії Запар. Справа — голова цього Відділу Теодор Сущик.

роткий звіт про Українську Будівлю УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Після звіту д-р Флис висловив признання філядельфійській Окрузі за найкращі успіхи в організаційній праці, за що він вручив нагороду на руки С. Гавриша. Округа здобула також нагороду за участь всіх Відділів у минулорічній організаційній кампанії. Поодинокі нагороди в категорії „Будівничих УНСоюзу" одержали: Теодор Дуда, секретар 163-го Відділу, мгр В. Винницький, секретар 239-го Відділу, С. Гавриш і Дарія Запар, секретарка 347-го Відділу в Міллвіллі, Н. Дж.

У дискусії взяли участь: д-р Іван Скальчук, Іван Васюрко, І. Одежинський, Я. Козел, В. Голінко, інж. І. Скіра, М. Мартиненко, Т. Дуда, мгр В. Винницький, інж. М. Нич та інші. Відповіді на запити дав д-р Флис.

Старший організатор С. Гавриш, інформуючи про плян праці на біжучий рік, заявив, що Округа доложить всіх старань, щоб перевиконати квоту нових членів в числі 420. Він запевнив усіх секретарів і організаторів, що кожночасно служитиме їм порадами і допомогою в організаційній праці.

Окремою резолюцією Округа рішила звернутись з проханням до Головного Уряду УНСоюзу, щоб наступна звичайна Конвенція відбулась у Філядельфії.

Після зборів відбулось прийняття, під час якого продовжувались розмови на союзові і громадські теми.

ЗВЕРНЕННЯ

КРАЙОВОЇ УПРАВИ ТУСМ-у В ЗСА

Українські Патріоти!

Русифікація і геноцид культури і науки, дискримінація, беззаконні арешти, закриті суди, нелюдські засуди, довголітні ув'язнення й заслання, а подекуди і скритовбивства — все це злочини, що їх у рафінований і жорстокий спосіб поповнює Москва в окупованій Україні.

УКРАЇНА ЧИНИТЬ СПРОТИВ. У нових часах борці за волю, діячі національного відродження чинять спротив. У тій дійсності вони не лише захищають духову і матеріяльну культуру, але відважно відповідають катові в очі: „БУДЕМО БИТИСЬ!"

В останніх часах у вільний світ наспіло звернення від 18 українських політичних в'язнів — „Клопотання" до Об'єднаних Націй. У цьому документі вони вимагають „реєстрацію України як колонії в комітеті 24-ох по деколонізації, включення українського питання в порядок денний сесій Генеральної Асамблеї ООН..." Цей текст, підписаний Шухевичем, Руденком, Бердником та багатьма іншими, ставить перед українською діяспорою велике завдання — важне доручення. Ця заява вимагає дії від української діяспори в їхній обороні і в обороні нескореної України.

Загально відомо, що інформативно-пропаґандивна акція в обороні переслідуваних, але нескорених борців за правду, може мати чи не найкращі успіхи. Доцінюючи значення і потребу того роду акцій та беручи під увагу, що 28-го березня є річниця з дня народження Юрка Шухевича, довголітнього в'язня московських тюрем, яку відмічають українські патріоти по цілому світі, Крайова управа ТУСМ-у переводитиме

демонстрації в обороні прав України та Юрка Шухевича

в Ню Йорку, Детройті, Клівленді, Делевер Кавнті — Філядельфії та в інших містах українського поселення. В тиждень від 28-го березня до 5-го квітня ТУСМ переводитиме ряд акцій, звертаючи свою увагу на академічні й студентські кола, на професійних, державних та політичних діячів і на засоби масової інформації. Початок цих акцій —

ДЕМОНСТРАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ
В СУБОТУ 29-ГО БЕРЕЗНЯ

ЗБІРКА о год. 2:30 по полудні на Даґ Гамершилд Пляза біля ОН, Перша евеню і 47 вулиця. Опісля похід до Московської місії до Об'єднаних Націй на 67-ій вулиці між Лексінґтон і Третьою евеню;

ГОЛОДІВКА відбуватиметься від 28-го березня до 5-го квітня 1980 року напроти ОН, 43 вулиця і Перша евеню.

Дорогі земляки й українські патріоти!

Ми звертаємося до Вас, щоб ви масовою участю допомогли нам у цій всеукраїнській національній справі. Звертаємося до всіх українських установ, союзів, організацій і товариств із закликом до участи.

Не вистачає могутнім голосом виносити резолюції на захист Юрія Шухевича, Миколи Руденка, Олеся Бердника, Лева Лук'яненка та багатьох інших нескорених, але потрібно ДІЯТИ В ЇХ ОБОРОНІ.

Крайова Управа ТУСМ-у в ЗСА
березень 1980 року

АРҐЕНТИНА КУПУЄ В ШВАЙЦАРІЇ УСТАТКУВАННЯ ТЯЖКОЇ ВОДИ, що вможливить їй продукувати плутоній, штучно вироблюваний радіоактивний елемент, потрібний для виробу нуклеарної зброї. Контракт про купівлю підписано в п'ятницю, 14-го березня. Цей закуп і побудова заводу тяжкої води, — сказав президент арґентинської Державної комісії атомової енерґії, — є „фундаментальною частиною нуклеарного арґентинського пляну", і він буде виконаний, бо Арґентина бажає використовувати атомову енерґію „в мирних цілях". В Арґентині були поголоски, передані і часописом „Ню Йорк Таймс", що ЗСА намагалися перешкодити Арґентині в купівлі цього устаткування, але Державний департамент ЗСА 11-го березня заперечив цю вістку, як неправдиву.

Замість вінка на свіжу могилу

бл. п. Івана Соловія

група парафіян Української Православної Церкви Архистратига Михаїла у м. Сан Франсіско, зробили внесок до Фонду Української Гельсінкської Групи під головуванням ген. П. Григоренка 70.00 дол., які склали:

пп. В. Малий, В. Мамика, П. Казидуб, Ю. Гудишевський, Г. Гувер, О. Кейс і М. Костирко.

ПОДЯКА

Всім Рідним, Приятелям і Знайомим з Ню Йорку, Нюарку, Чікаґо, Клівленду, Детройту і Ню Гейвен, щиро дякуємо за молитви, квіти й пожертви на різні цілі з приводу похоронів нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ Й МАТЕРІ

бл. п.

ІРИНИ ФЕДЕНИШИН

яка упокоїлася в Бозі у вівторок, дня 22-го січня, цього року.

Щира подяка Отцям Редемптористам в Нюарку, а зокрема о. М. Перетяткові і о. О. Ґошулякові з Торонта за похоронні відправи й прощальні слова та церковному Хорові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку за спів, під дириґентурою проф. М. Добоша.

За щирі слова прощання після Панахиди, хай Бог заплатить ВП. Паням і Панам: В. Цяпці, яка прощала Покійну Ірину від СУА Відд. 28; Ю. Добошевій — від Марійської Дружини; Л. Калинич — від АДУК і М. Чировському, що прощав від Друзів і Приятелів.

Хай Бог заплатить сторицею Всім, що зложили на різні потреби й цілі:

На ГРИГОРЯНСЬКІ СЛУЖБИ БОЖІ — Пані: І. Бартошик 10 дол., К. Долинська 10 дол., А. Долинський 20 дол., М. І. Чировський 10 дол.

На СИРОТИ — Пані і Панове: І. Кочержук 10 дол., Є. Андерсон 10 дол., В. Яворська 20 дол., Б. Казанівський 10 дол., Д. Казанівська 10 дол., М. Стоцько 10 дол., Харченко 10 дол., Н. Шараневич 10 дол., В. Ш. Баранські 40 дол., М. Утриско 10 дол., І. Левицька 5 дол., Л. О. Кузьмак 30 дол., І. Федів 10 дол., Р. Загайкевич 20 дол., В. Гнатів 20 дол., В. Е. Мартинець 10 дол., І. Олесницька 20 дол., І. Г. Галій 20 дол., Ю. Добош 5 дол., В. Васічко 15 дол., О. Яворська 20 дол., Р. Падковський 10 дол., В. Саленко 20 дол., Д. Бобеляк 10 дол., Л. Е. Склепковичі 5 дол., М. Клюфас 20 дол., С. С. Ворох 20 дол., Г. Клим 10 дол., І. Яворська 5 дол., Р. В. Запутович 10 дол., М. М. Семанишин 10 дол., Ю. Л. Процик 25 дол., А. Х. Нечвід 25 дол., П. Пундій 25 дол., О. Пундій 25 дол., Г. Пісецька 10 дол., Е. Станик 10 дол., Н. Т. Басняк 20 дол., М. А. Матіяш, В. Н. Процик 25 дол., Разом: 600 дол.

На ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ — зложили Пані й Панове: М. Яцикевич 5 дол., Д. Кашніца 5 дол., Л. Гнат 10 дол., І. Чайківська 10 дол., А. Ґут 5 дол., Я. Казанівська 20 дол., О. Ю. Казанівські 20 дол., Л. Л. Врублевські 20 дол., С. Н. Казанівські 20 дол., С. О. Казанівські 20 дол., С. Л. Казанівські 20 дол., Л. А. Казанівські 20 дол., Х. Р. Гентиш 20 дол., Д. Е. Камінські 20 дол. Разом: 215 дол.

На ТОВАРИСТВО „СВ. СОФІЯ", ПАТРІЯРШИЙ ФОНД: П. А. Петровські 10 дол., С. Гук 10 дол., В. М. Левицькі 10 дол., І. А. Дзедзик 10 дол., В. Пасічняк 20 дол., Е. Басюк 20 дол. Разом: 80 дол.

На РАДІОПРОГРАМУ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ: Д. Е. Камінські (зі синами) 50 дол.

На СЛУЖБИ БОЖІ в ЦЕРКВІ СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ — зложили пожертви Пані й Панове: Л. М. Осадца, І. Олесницька, В. Плакида, С. Юрах, О. І. Склепковичі, М. Паланицький, Я. І. Яворські, М. Утриско, Б. С. Бернадин, Л. О. Кузьмак, Р. Пенцак, Л. Яворська, Л. Ратич, Р. Р. Пиндус, СУА — Відділ 28, М. А. Яворські, В. Л. Данилюк, А. Коренець, І. Л. Турянські, І. Федів, О. Смішкевич, Р. Юрків, Р. М. Грабець, В. Гнатів, К. Григорович. Разом: 24 Служби Божі.

На ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ СВВ. ПЕТРА І ПАВЛА в ҐЛЕН СПЕЙ: Н. С. Чорній 20 дол.

На УВУ: П-во Л. Я. Ткачі 50 дол.

На ВИДАННЯ ПРОПАМ'ЯТНОЇ КНИГИ ГІМНАЗІЇ СС. ВАСИЛІЯНОК у ЛЬВОВІ, по 10.00 дол. зложили: Наталія Башук, Стефанія Бережницька, Стефанія Бернадин, Таїса Богданська, Ольга Дзядів, Лідія Ігнат, Олена Казанівська, Люба Кивелюк, Ірина Козак, Ірина Медуха, Нуна Михайлюк, Іка Олесницька, Люба Прокоп, Квітка Стецюк, Марія Стець, Галина Утриско, Ірина Чайковська, Олена Гентіш.

ДОМОВИНУ ПРИКРАСИЛИ КВІТАМИ: І. М. Олесницькі, Родина Чировських, АДУК, „Неп Ґреко Компанія", „Ессекс Вотер Калор Клаб", робітники з УСЦЦ, робітники „Вестінґгавз", В. Данієлскі, В. А. Пендзіаков, Б. В. Вйоркґрен.

П'ятнадцять американських друзів зложили на Служби Божі (перпетюал Мессес).

Сердечно дякуємо рівнож за інші пожертви, численні вислови співчуття після Панахиди і похоронах, по телефону й листовно.

Українському Народному Домові в Нюарку-Ірвінґтоні за підготовку тризни, а похоронному заведенню Литвин і Литвин за вміле й сумлінне та щире переведення жалібних обрядів.

Глибоко вдячні:
АНТІН ФЕДЕНИШИН — муж
МАРІЯ — доня

Громадський Комітет
при УЗО — Відділі УККА
у Великім Клівленді

запрошує Громадянство на

ЗУСТРІЧ

із Святославом і д-р Ніною
КАРАВАНСЬКИМИ

що відбудеться

в п'ятницю, 21 березня 1980 р., о год. 7-ій веч.
в залі школи св. Йосафата в Пармі, Огайо
5720 Стейтова дорога

- вступ 5.00 дол., а для молоді й емеритів 2.50 дол.
- Приймається датки на Фонд Допомоги Політичним В'язням при ЗУАДК.

Привітання Гостей відбудеться на летовищі ім. Гопкінса, 21-го березня, о год. 9:32 рано (лет 705 компанії Юнайтед)

З'ЇЗД АБІТУРІЄНТІВ
Української Державної Гімназії в Перемишлі
у 50-ЛІТТЯ МАТУРИ
1930-1980

відбудеться

на СОЮЗІВЦІ, Керґонксон, Н. Й.
14-15-го червня 1980 р.

До ласкавої участи у З'їзді ввічливо просимо Вельмишановних Пань Товаришок-Абітурієнток 1930 р. Дівочої Гімназії й Учительського Семінаря.

Зголошуватися просимо до кінця березня на адресу: Iwan Skoczylas, 2115 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa. 19130. Phone — 215-763-6010.

ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Мирослав Прокоп, Ромко Рейнарович, Іван Скочиляс, Ромко Тимчук, о. Павло — Петро Ямняк

У короткому часі вийде
ПЛАТІВКА
„УКРАЇНА"

Співають відомі оперові співаки:

Е. Винниченко-Мозгова та Лев Рейнарович
СОЛЬО І ДУЕТИ

На бажання широкої публіки европейської, а також американської, Е. Мозгова співає свою пісню „УКРАЇНА", слова і музика Е. Мозгової.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 11-го березня 1980 року у Елмгурст, Н. Й., упокоїлась в Бозі, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ЛЕНЧУК

проживши 89 р., народжена у Богородчанах, Україна.

ПАНАХИДА у четвер, 13-го березня 1980 р., в похоронному заведенні Hillebrand у Ріґо Парк, Н. Й.

ПОХОРОН у п'ятницю, 14-го березня 1980 р. до церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, о год. 9:30 ранку, а опісля на цвинтар Кальварія.

Горем прибиті:

доньки:
ІРЕНА ГАВРИЛКО з чоловіком ЙОСИФОМ
МІРІЯМ КУРЛЯК з чоловіком СТЕФАНОМ
5 внуків
і 7 правнуків

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ВІДДІЛУ УККА
НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

відбудуться

в неділю, 30 березня 1980 р., о год. 4 по пол.
в УНДомі, 140 Проспект Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.

Платників УНФонду запрошує до участи.

Гостям раді. УПРАВА ВІДДІЛУ

УВАГА! Делеґатом Організації, що є членом Відділу УККА, може бути тільки платник УНФонду. Організації до 100 членів, висилають одного делеґата, а від кожної черговї початої сотки, ще одного додаткового делеґата.

Якщо в означеній годині не явиться відповідне число управнених членів, збори пічнуться 1 годину пізніше з важністю рішень.

ЦЕНТРАЛЯ КУК ПРИВІТАЛА ДЖ. ФЛЕМІНҐА НОВОГО МІНІСТРА БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Вінніпеґ (КУК). — З нагоди покликання Дж. Флемінґа на пост міністра багатокультурности в новому Кабінеті прем'єр-міністра П. Е.Трудо, Централя КУК вислала йому ґратуляційну телеґраму з побажанням успіхів і висловами надії на тісну з ним співпрацю в майбутньому.

Безпосередньо перед формуванням нового уряду з боку Централі КУК були зроблені всі потрібні заходи, щоб у новому уряді Канади Міністерство багатокультурности було окремим міністерством, а не підпадало під відповідальність міністра іншого ресорту.

Церковний Комітет
Церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.

ділиться сумною вісткою із Членами Комітету і всією Громадою Українського Села в Ґлен Спей, що 12-го березня 1980 р., відійшов у Вічність,

сл. п. д-р інж.

МАРКІЯН КЛЮФАС

наш довголітній пресовий референт, відданий церковний і громадський діяч та автор назви „Українське Село" в Ґлен Спей.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го березня 1980 року, о год. 11-ій ранку в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.

Опечалений горем Дружині, Мамі та Доням, Синові та Сестрам і Братам з Родинами, складаємо вислови глибокого співчуття.

Управа Церковного Комітету

УТГІ В МИНУЛОМУ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

дуже популярний нарис „Якутієн", мовознавчі, фолкльорні, літературознавчі розвідки не раз значної вартости, але без зв'язку з завданням УТГІ). А ті праці, що фахово відповідають нашій Політехніці, йшли до друку без попереднього фахового рецензування і тому трудно встановити, які з них цінні для розвитку науки, а які ні. Але завдяки тому, що писалися вони здебільшого кваліфікованими членами УТГІ, треба сподіватися, що значна їхня частина вартісна під науковим оглядом. Найгірше було те, що деякий час в нашій установі в 1960 та початку 1970 роках панувала відірваність від статутових основ УТГІ. Добре, що на останніх засіданнях Професорської Ради наступило зіставлення протилежних думок. Воно унаочнило, що УТГІ потрібен. Тільки, розуміється, не такий, яким він був в останніх роках. Щоб його потрібність реалізувалася, конечні величезні зусилля, ділова єдність наукового колективу, дружність у вимінюванні думками, випрацювання пляну вужчого, на перехідний час, і ширшого, який змагав би до відродження політехнічности нашої інституції. А для цього конче, якнайскорше потрібно також відновлення Статуту, без юридичних бо підстав ніяка ситуація існувати не може.

На Професорській Раді 3-го жовтня 1979 року, де рішалася наша майбутність,я не прийняла пропозиції проф.д-ра Гинилевича й інших колеґ кандидувати на пост ректора, тобто на адміністративну галузь праці, бо втомлена різноманітними попередніми адміністративними функціями (гоноровими) в українській громаді. Але пропозицію очолити Науковий Сектор УТГІ (знову ж без будь-якої грошевої оплати) я прийняла і мене вибрано на становище керівника НДІ (Науково Дослідчого Центру) при УТГІ, прийняла як спробу оживити наукову ділянку УТГІ. На це мене штовхнула та обставина, що я колись ще в Україні ряд років працювала в Пляновому Інституті та одночасно в Інституті Інженерів Транспорту. Тож тоді ще зацікавилася і заглиблювалася у вивчення системи організації праці індустрійно-технічних наукових закладів. Інтерес і деякий досвід з тих часів, який потребує, звісно, критичного переосмислення, у мене є.

І от тепер УТГІ на порозі нового етапу...Тож звертаюся до членів Світової Репрезентації Українських Інженерів, що оформилась 3-го лютого 1979 року (Америка, Канада), як і взагалі до членів УТГІ в інших країнах сущих:

Спільно усвідомлюючи собі, що ми нашим напрямом діяльности, дуже потрібні Україні, почнімо зі встановлення нашого ділового контакту! Цей контакт частинно вже започатковано, на бажання сл. п. ректора М. Коржана, коли перебувала я в Америці й Канаді 1974 року. Я тоді переконалася, що сила утгівців саме там, за морем і мають вони значні успіхи. Здавалось би, що затіснений зв'язок створить відповідний клімат для дальшої співпраці. Але... несподівана смерть п. ректора, М. Коржана призвела до летаргічного сну в нашому Інституті і розбудити його вдалося щойно з кінцем минулого року. Тож продовжуймо тепер давніше започаткований контакт!

НДІ очікує від Вас, усіх Колеґ, відповідей із повідомленням про місце Вашої праці, про наукові здобутки в останнім десятилітті (найкраще у формі бібліографій та дарункових примірників Ваших друкованих праць, відбиток). Зокрема, звичайно, цікавлять НДІ ті праці, над якими Ви працюєте тепер, та які зароджуються у Ваших задумах, якщо можна було б пов'язати з пляном роботи НДІ при УТГІ. Було б втішним, якби Ви спробували окреслити Ваші особисті наукові осяги: які нові теорії, гіпотези Ви висуваєте, які технічні ідеї окрилюють Вашу працю; що, на Вашу думку, Вами вже ґрунтовно доведено; які факти і дані та для чого Ви їх збираєте. Все це дуже важливе й буде ґрунтовно перестудійовано компетентними колеґами, яких НДІ сподівається підібрати в нашому колі. НДІ постарається пов'язати для творчої співпраці тих із Вас, які працюють над спорідненими чи суміжними темами, якщо такі фахівці собі взаємного контакту бажають. Знаючи наявність активних кадрів, можна відновити роботу УТГІ в цілому. Таким чином остаточно виясниться силова група нашого наукового потенціялу. Там, де наш науковий склад значний, НДІ дбатиме про контакт наших наукових кадрів з відповідними чужинецькими інституціями. /Але цим лише пляни НДІ не вичерпуються; очевидно, стоятиме питання про друк праць і багато що інше. Але НДІ остерігається безґрунтовних мрій. Перш за все — діловий контакт!

Кожен Ваш діловий лист дістане обґрунтовану відповідь.

Пр[illegible] у [illegible]писати на адресу: Ukrainisches Techn.-Wirtschaftl. Institut 8 Muenchen 80, Pienzenauerstr. 15. West Deutschland.

(Кінець)

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

більше, як ці, які викликали контроверсії з боку деяких установ і чинників.

Якщо йдеться про вислів авторів гасла „Міжнародноправний статус України" (В. Галайчук-М. Маркусь), що „правно існує тяглість (континуїтет) та переємність (сукцесія) української держави: УНР — Укр. Держави — УНР — УССР, задокументована в різних конституційних і міжнародних актах", який викликав протести з боку Українського Правничого Товариства (засудження ЕУ2), то головна Редакція вже давно договорилася з Українським Правничим Товариством, що Товариство представить коротко погляд на цю проблему спеціялістів міжнародного права або Управи Українського Товариства Правників, а автори статті дадуть свої міркування на цю справу. Ці два погляди мали бути поміщені у „Вістях із Сарселю" та (у скороченій формі) в Доповнення. Українське Правниче Товариство дало свої завваження в спізненій порі в дуже довгій формі та згодом опублікувало в пресі. Мимо цього Головна Редакція ЕУ2 помістила той еляборат з коментарями автора гасла проф. Василя Маркуся і Головної Редакції в останньому числі (ч. 21, 1979 р.) у „Вістях із Сарселю". На цьому вважаємо ту справу вичерпану. Звичайно, оба погляди в короткій формі будуть подані в томі „Доповнення".

ЗАПИТ: *Якщо існує погляд на деякі дискусійні питання, напр., щодо правного статусу УРСР, або щодо існування СВУ, СУМ у 20-их роках. Як думаєте віддзеркалити це у дальших томах?*

ВІДПОВІДЬ: На це питання я вже частинно дав відповідь. Якщо йдеться про проблему СВУ-СУМ у 20-их роках, то в гаслі „Спілки Визволення України процес" автор Ярослав Білінський не заперечує існування СВУ-СУМ у 20-их роках, але представляє об'єктивно два різні погляди на ту тему, називає авторів цих поглядів і подає титул їх праць. Обов'язком Редакції є з'ясувати два погляди на ту тему, а не лише один.

ЗАПИТ: *Редакції ЕУ дехто закидає, що вона порушує наші національні святощі, чи встановлені „табу". Яка Ваша відповідь, як Головного Редактора?*

ВІДПОВІДЬ: Обов'язком Головного Редактора (і української науки у вільному світі) є подавати факти і реєструвати безсторонно різні погляди на деякі явища. Старається подавати правдиві відомості і лише правдиві відомості, хоча вони не все є милі для нас. Цим різнимося від совєтських видань, які подають лише ті факти, які є їм вигідні, і їх відповідно фальсифікують.

ЗАПИТ: *У чому Ви бачите головне значення веденої Вами праці над ЕУ протягом 30 років?*

ВІДПОВІДЬ: Подати в доступний, але науковий спосіб суму знань про Україну і український народ — як для українського загалу в діяспорі, так і для української спільноти на рідних землях (віримо, що там колись дійде наша ЕУ), а також вичерпно поінформувати неукраїнський світ про наше минуле і тепер. Усе це робимо з обов'язку для Батьківщини і з любови до Неї.

Ню Йорк, 12 березня 1980

МАРЧЕНКО ПРОТЕСТУЄ...

(Закінчення зі стор. 1)

ла відповіді в установу ВС 389. Перекладів творів прокуратура УРСР не отримала".

„Міністрові Зв'язку СРСР

Заява.

Звертаю Вашу увагу на тривожне становище з доставкою та відправленням закордонної кореспонденції. На протязі півроку мого регулярного листування я не одержав і половини повідомлень, які я постійно приклеюю до конвертів. Якщо мої листи до Роттердаму раніше йшли, скажімо, 7-10 днів, то тепер коло 20. Бандероля з Франції йшла майже два місяці. Щоб уникнути інфаркту, який неминуче спіткає Вас від повідомлення про перлюстрацію моєї кореспонденції, я краще про це мовчатиму. Повідомлю лише, що з листів постійно зникають залучники, такі, як листівки, сувеніри. Це трапилося вже з трьома листами до мене.

Якщо ж взяти до уваги, що про такі самі випадки інформують і друзі, які живуть в різних кінцях Радянського Союзу, то картина виходить доволі симптоматична. Але це про речі, так би мовити, далекі від Вас. А тепер про такі, що стосуються Вас безпосередньо.

Я спрямував до Вас листа з проханням задовольнити моє бажання передплатити журнал „Америка" 28 вересня ц.р. (квитанція ч.55). Відповіді я досі, на жаль, не отримав. Відчуваючи вороже до мене ставлення особи, яка напевне опікується моїм закордонним листуванням, я у супроводі до двох своїх листів до Федеральної Республіки Німеччини додав заяви на Ваше ім'я (ч.42 від 22 жовтня та ч.67 від 30 жовтня), щоб доручення листів адресатами було взято під контролю. І на це у відповідь також мовчанка, якщо не гробова, то у всякому разі підозріла. Я відкидаю від себе думку, що, можливо, до міністерства зв'язку прокрався шкідник, який навмисне порушує святі радянські закони?

Оскільки я просив Рут Вальтер (ФРН) після отримання листа телеграфувати, а телеграми все ще немає, не тяжко зробити висновок: він не дійшов. Прошу в такому разі повернути мені гроші за один рекомендований лист Катерині Горбач (квитанція ч. 18 від 17 вересня), який не був вручений адресатові, а також за три рекомендовані листи до Рут Вальтер (ч. 11 від 8 вересня, ч.26 від 25 жовтня, ч. 66 від 30 жовтня).

Прошу також повідомити, з якої причини до мене не доходять листи від Горбач Катерини (ФРН), Мешенер І. (Ізраїль) та інших, довжелезний список яких Вам подасть товариш, що нехтує ст. 56 Конституції СРСР: 'Особисте життя громадян, таємниця листування, телефонних розмов та телеграфних повідомлень охороняється законом'.

Прошу повідомити, чи оплатять згідно з постановами міжнародних конвенцій моїм друзям їхні 'загублені' листи? Те, що листи постійно не доходять до адресата, можуть потвердити: Дж. Бакс, Г. Реннер, А.Г.Горбач та інші, що писали до мене протягом останніх років.

Чекаю на ясну відповідь та оплату за листи, що не дійшли.

12 грудня 1979.

В. Марченко".

ПРО НОВІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

величенька — семеро дітей. Батько Михайло недовго прожив на світі, бо ледве 48 років. Тяжка праця й турбота за дітей загнала в могилу й маму вже в 1915 році".

І автор оповідає в першій частині спогадів про те, як ця родина жила, як з успіхом сини зачинали вчитися в гімназії, як їздили до Німеччини на працю, і як вони виїхали аж за море, звідки допомагали родині. Це все в першій частині спогадів, що зветься „В Україні (ст.7-34), а в другій частині „В Канаді" (ст. 37-71) Семен Корбан дуже цікаво описує своє життя і працю в Канаді. Його життьові пригоди були веселі й сумні, а чотири рази були трагічні, коли він „чув на собі холодний подих смерти".

Автор був робітником, пізніше мав своє власне підприємство, при тому і працював на суспільно-громадській ниві, чим зовсім не хвалиться і згадує про це тому, що хоче подати повний „образ життя українських емігрантів в Канаді".

І йому це вдалося, як це побачить читач в цих спогадах, де Корбан підкреслює і те, що він зумів довести до того, що працював у своїм власнім підприємстві.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

МОЛОДЬ ОУВФРОНТУ ВИСТУПИЛА ПРОТИ МОСКВИ У ЛЕЙК ПЛЕСІДІ

Лейк Плесід, Н. Й. (УЦІС). — Від брам Ню Йорку почалася дорога до засніженого Лейк Плесіду, столиці Зимових Олімпійських Ігрищ. Члени та симпатики УВФронту, прибувши до Лейк Плесіду, звернули увагу учасників спортових змагань на трагічну долю України, яка мала б стати підставою для бойкоту літньої Московської Олімпіяди. Представники УВФ мали перед собою кілька завдань, їх турбувала і відсутність української справи в рішеннях президента Картера про бойкот Олімпіяди в Москві і нерішуча постава Міжнародного Олімпійського Комітету в справі бойкоту.

Активісти з УВФ провели демонстрацію-протест біля американської амбасади при ОН у Ню Йорку і на самих Олімпійських Ігрищах у Лейк Плесіді, щоб домагатися включення справи московського колоніяльноо поневолення України в комплекс причин для бойкоту Московської Олімпіяди.

ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКОЮ АМБАСАДОЮ ДО ОН

Ці протестні акції були проведені на протязі одного тижня, починаючи з 17-го лютого, три дні перед остаточним терміном (20-го лютого) американської відмови брати участь у Московській Олімпіяді. Члени ТУСМ'у та СУСТА провели демонстрацію перед американською амбасадою до ОН, підтримуючи постанову президента Картера бойкотувати Олімпіяду в Москві, якщо Совєтський Союз не виведе своїх дивізій з окупованого Афганістану. Окупація Афганістану, колоніяльний визиск України й інших неросійських республік в совєтській імперії та винародовлення їх були причиною демонстрації студентських організацій, які передали заяву американській амбасаді з підтримкою позиції президента Картера у справі бойкоту Олімпіяди у Москві й вимогою осудити совєтську ролю в етноциді й колоніяльній експлуатації народу та ресурсів України.

Демонстранти також осудили в заяві примусову висилку українців за межі України та фізичне нищення української людности. Демонстрацію супроводили представники американської телевізії та радіо включно з NBC, WPIX, WNEW, Венесуельською телевізійною станцією, Ройтером і UPI.

АКЦІЇ У ЛЕЙК ПЛЕСІДІ

Перші представники Українського Визвольного Фронту з Америки і Канади прибули до Лейк Плесіду у середу 20-го лютого. Їх головною метою було розповісти чотирьом тисячам журналістів, які були акредитовані на Олімпіяді, про долю України, поставити свої вимоги Міжнародному Олімпійському Комітетові та протестувати проти московських спортовців і їх наглядачів. Вони отримали для свого представника пресову акредитацію від Олімпійського пресового центру, який постійно відвідував головні бюра міжнародних пресових агенцій і передавав їм документи й інформації про необхідність бойкоту Московської Олімпіяди.

До суботи, 23-го лютого, Олімпійський пресовий центр дістав велику кількість листів, летючок, памфлетів та інших документів, що вияснювали позиції і вимоги УВФ. Це припинило не тільки акредитацію для представника УЦІС, але Олімпійський пресовий центр, зробивши надзвичайний крок, відмовив у доступі всім журналістам, які тоді були у денній акредитації.

Демонстранти УВФ були присутні на трьох змаганнях: на змаганнях на лижвах і на гокейних змаганнях між СССР і Канадою та ЗСА і СССР. На цих змаганнях було вивішено чотири синьо-жовтих прапорів та два великі транспаранти. Завдяки випадковому збігові обставин місця українських демонстрантів на стадіоні були поруч з совєтськими глядачами. Використовуючи цю нагоду, українці почали роздавати совєтським громадянам летючки російською та українською мовами, після чого виникла суперечка і сутичка з росіянами. Американські та канадійські глядачі підтримували українських демонстрантів, викрикуючи антимосковські гасла та висловлюючи признання українцям за їх відвагу.

Перед закінченням першої частини гри, шість совєтських глядачів були виведені з стадіону поліцією після сутички з українцями.

Під час змагань між дружинами Америки і СССР були переведені подібні акції і телевізійна станція ABC показала згодом на своїх пересиланнях чотири українські прапори.

ОКУПАЦІЯ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ (МОК)

Після кількох невдалих спроб зустрітися з президентом МОК лордом Кілланіном 16 членів УВФ зайшли у готель Лейк Плесід і направилися до головної канцелярії МОК в Губернаторській залі. Пробігши мимо поліційної охорони, вони ввійшли в головну канцелярію і проголосили окупацію канцелярії, вимагаючи зустрічі з Кілланіном. Під час півторагодинної окупації канцелярії вся праця МОК зупинилася і двічі гуділи пожежні алярми. Поліція примусово вивела демонстрантів, дозволивши їм вийти з готелю через головні двері, під час чого демонстранти-українці відспівали український національний гимн перед виходом на вулицю. Демонстранти арештовані не були, бо, мабуть, МОК не хотів широкого пресового розголошення цієї акції, що напевно сталося б, якщо б арешт мав місце.

Перед готелем Лейк Плесід демонстранти пояснювали журналістам свою акцію: „Вже 44 країни, сотні спортовців та мільйони обурених жінок і чоловіків піднесли гасло: 'Ні, Москві — бойкотуємо Московську Олімпіяду!'. Українці підкреслювали, що „з окупації України почалась окупація Афганістану" та почнеться окупація інших азійських країн, бо комуністична Росія насильно завоювала і поневолює десятки націй, знищивши мільйони людей, які не підкорились окупантам; але МОК, на жаль, сліпо дивиться на все це, далі хоче „не допускати політиканство до Олімпіяди", і демонстранти питали з обуренням, як народи за залізною заслоною будуть нас розуміти, якщо ми ставитимемо спорт понад національні та людські права? Вістка про окупацію канцелярії МОК була передана радіостанцією „Голос Америки" в Україну 24-го лютого.

РОСІЙСЬКИЙ ВЕДМЕДЬ „МІША" ВИКЛИКАВ НАЙБІЛЬШЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

Щодня до Лейк Плесіду прибувало 50,000 туристів. Демонстрації на вулицях Лейк Плесіду були найкращим способом поширювати підтримку бойкотові Московської Олімпіяди. Дуже дотепним і вдалим був такий вияв протесту: чотири українські прапори, п'ять великих транспарантів і 20 тисяч летючок стояли проти одного українця-демонстранта, що в одязі ведмедя з серпом і молотом на грудях в правій руці з автоматом, а в лівій — з ланцюгом заковував українську дівчину; він зображував символічно Москву. Дівчина-українка тримала в руці український прапор.

Головні демонстрації відбувались перед Олімпійським пресовим центром і перед Олімпійським центром. Ці демонстрації зустріли прихильність у глядачів, які тисячами зупинялись біля „ведмедя", щоб побачити цю сценку. Бувало і таке, що на вулицях зупинявся рух, бо натовпи людей навколо „ведмедя" і дівчини-українки були надто великі. Тому поліція вимагала, щоб демонстрацію перенесено в інше місце, але самі американці-глядачі почали кричати: „Залишіть демонстрантів в спокої!" — і американська поліція відійшла. Демонстранти-українці тут же давали інтерв'ю пресі, і їх фільмовано телевізією. У цих демонстраціях брало участь 30 членів УВФ.

КОНФРОНТАЦІЯ З СОВЄТСЬКИМИ СПОРТОВЦЯМИ ТА ГЛЯДАЧАМИ

Демонстранти УВФ роздавали летючки й зачіпали росіян на кожному кроці: в автобусах, на вулицях, на змаганнях і в канцеляріях МОК. Між ними був Ігор Засєда, колишній совєтський спортовець, а тепер кореспондент часопису „Спортивна газета". Українці довідались, де мешкають совєтські спортовці, і в один із будинків, де мешкало аж 50 членів совєтської спортової делеґації, проникли демонстранти і розкидали матеріяли УВФ. Вже в суботу, 23-го лютого, за день до закриття Олімпіяди на вулицях Лейк Плесіду не можна було знайти представників совєтської спортової делеґації.

Демонстранти УВФ певні, що наслідки їхньої акції будуть відчутні вже в недалекому майбутньому, але головна річ у тому, що українці поставили перед очі світової преси і учасників змагань із 34 країн правдивий образ долі України та українського народу, який страждає в комуністично-російському ярмі.

ФІЛЬМОВА ПРОДУКЦІЯ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА

Повідомляємо наше Громадянство, що давно очікуваний фільм

„УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює минуле України — від княжої доби до сьогодні — знаходиться в кінцевій фазі продукції.

„Україна в огні" розкриває перед глядачами голокавст українського народу, багатогранно охоплюючи період між І і ІІ світовими війнами: масові переслідування, страхіття голоду, як і післявоєнну епопею.

Цей фільм буде серед чужинців найкращою пропаґандою української історії і величі її народу.

Для завершення фільмування, потрібно додаткових фондів. Просимо наше громадянство, оцінити вагу цього фільму і щедрими пожертвами допомогти нам випустити цей фільм у широкий чужинецький світ.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі.

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND FOR "UKRAJINA V OHNI", No of Account 8308, Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

Складати гроші — чи позичати НАЙКОРИСНІШЕ

у ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

„САМОПОМІЧ"

в Ню Йорку

7% — дивіденди від уділів (ощадностей)

з чвертьрічним нарахуванням.

Крім того:

Життєве забезпечення відповідно до суми ощадностей — аж до висоти $2,000.00 НА ОДНОГО ЧЛЕНА.

12% — дивіденди від уділів-цертифікатів

зложених на 30 місяців.

Федеральне забезпечення уділів та уділів-цертифікатів — аж до висоти $40,000.00 НА ОДНОГО ЧЛЕНА.

Пряма вплата пенсій Соціяльного Забезпечення на уділи членів.

Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) на 8% річно.

Вплати на Різдвяний Клюб — по $2.00, $5.00 і $10.00 тижнево

Доручення виплати (Share Draft)

Грошеві перекази та подорожні чеки

Позички — особисті та гіпотечні (мортґеджі)

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.)
Federal Credit Union
108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

Бучач і Бучаччина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій кораленій обгортці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО.. 943 сторінок + мапою.

Ціна $25.00 + $1.00 пересилки
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tr. GR 3-3550, New York, 10003

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ КНИЖКИ.
Велика знижка цін на всіх виданнях.

Крамниця ЕКО

в Ню Йорку, 145 2-га Авеню має великий вибір писанок, кераміки гуцульської і трипільської, хусток, обрусів, різьби, карток на всі нагоди та багато інших річей.

Тел.: (212) 254-0888

● РІЗНЕ ●

ПРИЙМАЄМО РОБОТУ ДО ДОМУ ДЛЯ

НАПРАВИ ЖІНОЧОГО

І

ЧОЛОВІЧОГО ОДЯГУ

у понеділки, вівтірки, середу, від 4-8 веч., в суботу від 2-5 веч.

Адреса: 1156 Grove Street Irvington, N.J., 1 пов., Апт. 1

Гуткіна, тел.: (201) 375-3668

● РОЗШУКИ ●

Пані КАТРУСЯ,

ДЕ ВИ ПЕРЕБУВАЄТЕ? ПРОШУ ДЗВОНИТИ ДО МЕНЕ, МАЮ ВІСТКУ ДЛЯ ВАС.
(212) 228-3763

HELP WANTED

ПОТРІБНО

ПРОДАВЦЯ

ДО М'ЯСАРСЬКОГО СКЛЕПУ

Голоситись особисто:
KUROWYCKY MEAT PRODUCTS
124 First Avenue
New York, N.Y. 10009

● REAL ESTATE ●

IN KERHONKSON for SALE
3 bedroom house, 2 acr., $25,000.00.
7 room ranch, sw. rool, 4 acr. Reduced — $43,900.00.
Ab. 2 acr. — $5,500.00.
N. SURAWY — BROKER
(914) 626-3551

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ В ФЛОРИДІ НОВІ

2 родинні доми від $70,000, або на одну родину $35,000. Ділянки під хату від $8.500, містова вода, „суверс", дороги, близько Народного Дому і церкви.

SUNNYLAND REALTY
855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
Stephen Kowalchuk—
Realtor (305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоциклі; від вогню, від відповідальности і бонди; на життя і акцидентові поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомости в Мейпелвуді, Ірвінгтоні та всіх дооколичних місцевостях.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfied Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555